

Sygnatura akt **VII K 433/13**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2013 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Wołowie w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Pośpiech

Protokolant Monika Nowak

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2013 roku

sprawy

P. T. syna M. i D. z domu P. urodzonego (...) w Z.

oskarżonego o to, że

w nocy z 22 lutego na 23 lutego 2013r. działając wspólnie i w porozumieniu z R. K.i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, z terenu zakładu (...)w B.dokonał kradzieży elementów form do produkcji opakowań wykonanych z aluminium w postaci:(...)w ilości 3 sztuk, (...)podwójne komplety w ilości 4 sztuk, o łącznej wartości 40,000 zł na szkodę firmy (...)w B., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 22 czerwca 2006r. sygn. akt IIK 1535/05 za czyny z art. 278 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k., art. 288 § 1 k.k. i inne na karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w kresie od dnia 19 stycznia 2007r. do dnia 19 listopada 2008r. oraz wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 10 listopada 2006r. sygn. akt IIK 321/06 za czyny z art. 279 § 1 k.k. i inne na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył od dnia 19 listopada 2008r. do dnia 25 maja 2011r.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk

R. K. syna S. i J. z domu P. urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że

w nocy z 22 lutego na 23 lutego 2013r. działając wspólnie i w porozumieniu z P. T.i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, z terenu zakładu (...)w B.dokonał kradzieży elementów form do produkcji opakowań wykonanych z aluminium w postaci: (...) w ilości 3 sztuk, (...)podwójne komplety w ilości 4 sztuk, o łącznej wartości 40,000 zł na szkodę firmy (...)w B.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

*****

I. uznaje oskarżonego P. T. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 278 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie tych przepisów wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza oskarżonemu P. T. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności na okres 4 (czterech) lat próby;

III. **na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego P. T. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;**

IV. **uznaje oskarżonego R. K. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (miesiący) pozbawienia wolności;**

V. **na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza oskarżonemu R. K. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat próby;**

VI. **na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje solidarnie oskarżonych P. T. i R. K. do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego spółki (...) w B. kwoty 40.000 (czterdziestu) tysięcy złotych.**

VII. **na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i od opłaty.**

Sygn. akt VII K 433/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

P. T. od maja 2012 r. był zatrudniony w zakładzie produkcyjnym (...) w B.. Zajmował się pracami gospodarczymi, głównie sprzątnięciem. W czasie pracy w zakładzie produkcyjnym (...) poznał R. K., który był pracownikiem ochrony firmy (...) we W.. Miejszem wykonywania jego pracy był zakład produkcyjny (...). W nocy z 22 na 23 lutego 2013 r. P. T. i R. K. pracowali na terenie Zakładu (...) w B.. Wcześniej podczas jednego ze spotkań ustalili, że dokonają kradzieży form aluminiowych z Zakładu (...) w B..

Dowody: wyjaśnienia podejrzanego P. T. - k. 49 - 50, wyjaśnienia podejrzanego R. K. - k.56 - 58.

R. K. i P. T. uzgodnili, żeby R. K. wyłączył kamery, a P. T. wyniósł aluminiowe formy znajdujące się koło drzwi za śmietnikiem, do bramy pożarowej od strony drogi koło biura ochrony. W nocy z 22 na 23 lutego 2013 r. około godziny 2.12 R. K. pracował jako ochroniarz w zakładzie. Wyłączył kamery nr 1 i 2, które obejmowały teren : część magazynową, część hali oraz bramę pożarową. Gdy R. K. wyłączył kamery, P. T. wynosił formy w kawałkach zza drzwi za śmietnikiem do bramy pożarowej. Były one poukładane na paletach i przykryte workiem foliowym. Początkowo je nosił w rękach, a ostatnie części formy przetransportował na wózku. W czasie wywożenia kawałków form na wózku P. T. wystraszył się, gdy zobaczył jakąś osobę koło śmietnika i zostawił wózek z formami na terenie zakładu. Udał się do pomieszczenia ochrony, gdzie znajdował się R. K..

Dowody: wyjaśnienia podejrzanego R. K. - k. 56 - 58, k. 137 - 138.

W tym samym czasie z hali wyjechał A. S., informując R. K., iż ktoś kradnie formy, a on nie reaguje. Jednocześnie formy zostały zapakowane do białego busa przez nieustalone osoby, który odjechał w nieznanym kierunku. Po odjeździe samochodu, R. K. wrócił do pomieszczenia ochrony. Włączył bezpieczniki do kamery. Wtedy zauważył, iż brama przeciwpożarowa jest uchylona, dlatego ponownie wyłączył kamery i poszedł zamknąć bramę przeciwpożarową.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego R. K. - k. 56 - 58, k. 137 - 138, protokół przeglądu kamer - k. 84, zeznania świadka A. S. - k. 90, zeznania świadka Ł. C. - k. 26.

Przesłuchany w charakterze podejrzanego R. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył zbieżne z ustalonym stanem faktycznym wyjaśnienia. W szczególności wyjaśnił, iż uzgodnili wcześniej z P. T., jaka będzie

jego rola w tej kradzieży, która polegała głównie na wyłączaniu kamer i obserwacji co dzieje się na terenie zakładu w czasie kradzieży. Podejrzany złożył wniosek o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy. Okoliczności popełnienia przedmiotowego przestępstwa nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, iż cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo nie przeprowadzenia rozprawy.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego R. K. – k.56 – 58, k. 137 - 138.

R. K. nie był w przeszłości karany.

Dowody: dane o karalności – k.92.

P. T. przesłuchany w charakterze podejrzanego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia z których wynika, iż wyniósł on formy aluminiowe z Zakładu (...) w B.. W swoich wyjaśnieniach podejrzany próbując umniejszyć swoją rolę w przestępstwie kradzieży podniósł jedynie, iż całą kradzież zorganizował R. K.. Podejrzany złożył wniosek o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy. Okoliczności popełnienia przedmiotowego przestępstwa nie budzą wątpliwości, a postawa podejrzanego wskazuje, iż cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo nie przeprowadzenia rozprawy.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego P. T. – k.49 – 50, k.152.

P. T. był uprzednio karany.

Dowody: dane o karalności – k. 94 – 97.

Sąd zważył, co następuje.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, sąd doszedł do wniosku, że sprawstwo jak i wina oskarżonych nie budzą wątpliwości. Sąd poczynił ustalenia faktyczne w oparciu częściowo o wyjaśnienia oskarżonych oraz zeznania świadków : G. M., Ł. C., A. S., P. S., W. S. oraz dokumenty w toku postępowania przygotowawczego.

Wyjaśnieniom oskarżonego P. T., złożonym podczas postępowania przygotowawczego nie dano wiary w części, w której tłumaczył, że kradzież zaproponował R. K.. To on przewodniczył w zorganizowaniu całego przestępstwa. Niewiarygodnym było twierdzenie, że R. K. miał mu zapłacić za kradzież narkotykami.

P. T. zasłaniał się nieświadomością całego zdarzenia. Zeznał, iż on był namawiany do kradzieży, a zgodził się tylko dlatego, ponieważ miał ciężką sytuację rodzinną. Za kilka dni spodziewał się wezwania do odbycia zarządzonej do wykonania kary pozbawienia wolności. Pieniądze z kradzieży chciał dać dziewczynie, ponieważ spodziewała się jego dziecka. Chciał ją zabezpieczyć finansowo na czas jego pobytu w zakładzie karnym. R. K. obiecał zapłacić mu za tą kradzież 2000 zł. Propozycja ta wydała mu się idealnym rozwiązaniem jego problemów. R. mówił, że miał układ z mechanikiem M. B., który wyniesie mu formy przeznaczone do kradzieży. M. B. miał styczność z tymi formami, bo zajmował się ich montażem do maszyn. R. K. mówił, że miał klienta na te formy. Gdy je ukradną w nocy przyjedzie samochód i zabierze towar. Wtedy P. dostanie pieniądze. Z obietnicy wycofał się, ponieważ stwierdził, że P. T. został zauważony podczas kradzieży przez A. S. i nie udało mu się ukraść wszystkich form. Były one niekompletne i dlatego nie otrzyma pieniędzy. Twierdził, że nie wie gdzie są formy i nie wie kto je posiada. Może te osoby, które zabrały je samochodem. On ich nie ma i nie wie gdzie są i nic nie widział.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom P. T., że R. K. wyłączył kamery nr 1 i 2 oraz obserwował co dzieje się na terenie zakładu podczas kradzieży. Natomiast on sam wyniósł kawałki form w rękach, a ostatnie dwa wywiózł wózkiem. Wiarygodne jest również stwierdzenie, że T. po kilku dniach od kradzieży poprawił listę obecności. Początkowo było wpisane, że był w pracy w dniu 22 lutego 2013 r. od godziny 18.00 do godziny 6.00 dnia następnego, czyli 12 godzin. Potem poprawił jakby pracował w podanym dniu od godziny 18.00 do godziny 24.00.

Wyjaśnienia R. K., które złożył w toku postępowania przygotowawczego nie były wiarygodne.

Początkowo złożył nieprawdziwe wyjaśnienia. Nie przyznał się do udziału w kradzieży. Twierdził, że 22 na 23 lutego 2013 r. pełniąc służbę w B. w firmie (...) kamery 1, 2, 10 miały usterki i nie było zapisu przez około 15 minut. Oznajmił, że brama garażowa od 2012 r. jest uszkodzona i brakuje oświetlenia od godz. 23.00 do 6.15 przy płocie od strony ulicy. Zeznał, że nie naprawiał samodzielnie monitoringu, nic nie przełączał i nie ruszał żadnych bezpieczników.

W toku śledztwa R. K. zmienił swoje zeznania i przyznał się do współpracy z P. T.. Brak było powodów, dla których te zeznania należałoby zdyskredytować. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom R. K., iż jego rola polegała na wyłączaniu kamer i obserwacji magazynu i hali.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka Ł. C., który twierdził, iż kamery były wyłączone przez R. K., a wyłączenie ich nastąpiło przez fizyczne wyłączenie bezpiecznika. Nie zawierały one sprzeczności i nielogicznych wypowiedzi ani innych elementów nakazujących ich zdeprecjonowanie. Zeznania świadków P. S. i A. S. pozwoliły na stwierdzenie faktu, że w dniu kradzieży koło zakładu stał samochód typu bus.

Dowody z dokumentów takie jak protokół z przeglądu kamer z monitoringu, wydruk rejestracji pobytu pracownika, lista obecności, wykaz godzin pracy wraz z rozliczeniem pracowników są wiarygodne i potwierdzały winę oskarżonego P. T..

P. T. i R. K. przyznali się do popełnienia przestępstwa, to jest do tego, że w nocy z 22 lutego na 23 lutego 2013 r. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi wówczas osobami w B. dokonali kradzieży elementów form do produkcji opakowań wykonanych z aluminium w postaci : (...)w ilości 3 sztuk, (...)podwójne komplety w ilości 4 sztuk, o łącznej wartości 40,000 zł na szkodę firmy (...)w B..

Mając powyższe rozważania na względzie sąd doszedł do przekonania, że zarówno sprawstwo jak i wina oskarżonych zostały udowodnione, a czynem swoim wyczerpują one ustawowe znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk.

Oskarżony P. T. dopuścił się czynu w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 22 czerwca 2006 r. za czyny z art. 278 § 1 kk., art. 279 § 1 kk., art. 288 § 1 kk. i inne na karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 19 stycznia 2007 r. do dnia 19 listopada 2008 r. oraz wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 10 listopada 2006 za czyny z art. 279 § 1 kk. i inne na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył od dnia 19 listopada 2008 r. do dnia 25 maja 2011 r.

W związku z wcześniejszą karalnością, oskarżonemu na podstawie art. 278 § 1 kk. w zw. art. 64 § 1, sąd wymierzył karę 2 lat pozbawienia wolności.

Natomiast R. K. na podstawie art. 278 § 1 kk., sąd wymierzył karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk. i art. 70 § 1 pkt. 1 kk. w obu przypadkach warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności.

P. T. na okres 4 lat próby, a R. K. na okres 3 lat .

Warunkowe zawieszenie wykonania kary należy do środków karnych związanych z poddaniem sprawcy próbie. Środki te wykształciły się w anglo - amerykańskim systemie prawa, stąd ich rozpowszechniona nazwa „środki probacyjne" (od ang. probation - poddanie próbie). Ratio legis probacji tkwi w przekonaniu, że efekt resocjalizacyjny wobec sprawcy przestępstwa niewykazującego cech głębokiej demoralizacji osiągnąć można w warunkach wolności kontrolowanej, nakładając na niego stosowne obowiązki i poddając dozorowi kuratora sądowego. W tym ujęciu rola kuratora polega nie tylko na kontrolowaniu wykonania nałożonych obowiązków i przestrzegania prawa przez probanta, lecz także na oddziaływaniu wychowawczym i pomocy w rozwiązywaniu problemów, które tkwiły u genezy naruszenia prawa. Oskarżonego P. T. oddano w okresie próby pod nadzór kuratora sądowego.

Wymierzona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, której stopień należy określić jako znaczny ze względu na rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego jakim jest mienie, a więc dobro szczególnie znaczące. Oskarżeni bowiem dopuścili się zaboru mienia w sposób, który można sytuować na pograniczu zuchwałości. Oskarżeni działali z jednoznacznym, ukierunkowanym zamiarem zaboru mienia stwierdziwszy, że skoro brakuje im pieniędzy, to mogą dokonać po prostu jego kradzieży. Motywację oskarżonych należy więc oceniać jednoznacznie negatywnie i jako nie zasługującą na uwzględnienie.

Do okoliczności łagodzących zaliczyć należy fakt przyznania się przez obu oskarżonych do popełnienia zarzucanego im czynu.

Rozstrzygnięcie o obowiązku naprawienia szkody stanowi integralną część orzeczenia o odpowiedzialności karnej sprawcy przestępstwa. Warunkiem orzeczenia obowiązku naprawienia szkody jest stwierdzenie winy sprawcy i zaistnienia szkody wyrządzonej konkretnemu pokrzywdzonemu.

Za równie konieczne sąd uznał nałożenie na obu oskarżonych solidarnie zobowiązania do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę kwoty 40.000 tysięcy złotych na rzecz pokrzywdzonego spółki (...) Polska w B.. Kwota ta jest kwotą dość wysoką, ale oskarżeni są osobami młodymi i zdolnymi do pracy. Pobyt oskarżonego P. T. w zakładzie karnym nie powinien być w tym względzie żadną przeszkodą, ponieważ po odbyciu kary może on podjąć pracę i zapłacić wymaganą kwotę .

Sąd w punkcie VII części dyspozytywnej wyroku, zwolnił oskarżonych po myśli art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych od zapłaty za rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierzył im opłaty w tej sprawie.